

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Alfredo Rendón Marín/Administración del Estado

(Cauza C-165/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolele 20 și 21 TFUE — Directiva 2004/38/CE — Drept de ședere într-un stat membru al unui resortisant al unui stat terț care are antecedente penale — Părinte care exercită în mod exclusiv autoritatea părintească în privința a doi copii minori, cetățeni ai Uniunii — Primul copil, cetățean al statului membru de reședință — Al doilea copil, cetățean al unui alt stat membru — Legislație națională care exclude acordarea unui permis de ședere acestui ascendent ca urmare a antecedentelor sale penale — Refuzul acordării dreptului de ședere care poate determina obligarea copiilor să părăsească teritoriul Uniunii)

(2016/C 419/02)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamant: Alfredo Rendón Marín

Pârâtă: Administración del Estado

Dispozitivul

Articolul 21 TFUE și Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, se opun unei reglementări naționale prin care se impune să se refuze în mod automat acordarea unui permis de ședere resortisantului unui stat terț, părinte al unui copil minor cetățean al Uniunii, resortisant al unui alt stat membru decât statul membru gazdă, care se află în întreținerea sa și care are reședința împreună cu acesta în statul membru gazdă, pentru simplul motiv că are antecedente penale.

Articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune aceleiași reglementări naționale care impune să se refuze în mod automat acordarea unui permis de ședere resortisantului unui stat terț, părinte al unor copii minori cetățeni ai Uniunii în privința cărora exercită în mod exclusiv autoritatea părintească, pentru simplul motiv că acesta are antecedente penale, atunci când respectivul refuz are drept consecință faptul că acestor copii li se impune să părăsească teritoriul Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.